Вектори, списъци и символни низове в Haskell

Вектори (n-торки, tuples)

Векторът (tuple) представлява наредена n-торка от елементи, при това броят n на тези елементи и техните типове трябва да бъдат определени предварително. Допуска се елементите на векторите да бъдат от различни типове.

Възможно е да се дефинира тип "вектор" от вида (t_1,t_2,\ldots,t_n) , който включва векторите (v_1,v_2,\ldots,v_n) , за които $v_1::t_1,\ v_2::t_2,\ldots,v_n::t_n$.

Примери type ShopItem = (String,Int) i1 :: ShopItem i2 :: ShopItem i1 = ("Salt: 1 kg",139) i2 = ("Sugar: 0.5 kg",28)

Haskell поддържа множество **селектори** за стойностите от тип вектор. Такива са например функциите *fst* и *snd*, които работят с двуелементни вектори:

```
fst (x,y) = x
snd (x,y) = y
```

При дефиниране на функции за работа с вектори често освен (вместо) селекторите се използва апаратът на съпоставянето с образец (pattern matching).

```
Пример 1
addPair :: (Int,Int) -> Int
addPair p = fst p + snd p

Пример 2
addPair :: (Int,Int) -> Int
addPair (x,y) = x+y
```

Образците могат да съдържат литерали и вложени образци, например

```
addPair (0,y) = y
addPair (x,y) = x+y

shift :: ((Int,Int),Int) -> (Int,(Int,Int))
shift ((x,y),z) = (x,(y,z))
```

Списъци

Списъкът в Haskell е редица от (променлив брой) елементи от определен тип. За всеки тип t в езика е дефиниран също и типът [t], който включва списъците с елементи от t.

Запис на списъците в Haskell:

- []: празен списък (списък без елементи). Принадлежи на всеки списъчен тип.
- $[e_1,e_2,\ldots,e_n]$: списък с елементи $e_1,\,e_2,\,\ldots,\,e_n$.

Други форми на запис на списъци от числа, знакове (characters) и елементи на изброими типове:

• [n .. m] е списъкът [n, n+1, ..., m]; ако n>m, списъкът е празен.

$$[2 ... 7]$$
 = $[2,3,4,5,6,7]$
 $[3.1 ... 7.0]$ = $[3.1,4.1,5.1,6.1]$
 $['a' ... 'm']$ = "abcdefghijklm"

• [n,p .. m] е списъкът, чийто първи два елемента са n и p, последният му елемент е m и стъпката на нарастване на елементите му е p-n.

$$[7,6...3]$$
 = $[7,6,5,4,3]$
 $[0.0,0.3...1.0]$ = $[0.0,0.3,0.6,0.9]$
 $['a','c'...'n']$ = "acegikm"

• Както се вижда от примерите, и в двата случая по-горе е възможно големината на стъпката да не позволява достигането точно на m. Тогава последният елемент на списъка съвпада с най-големия/най-малкия елемент на редицата, който е помалък/по-голям или равен на m.

Конструиране на списък чрез определяне на неговия обхват (List Comprehension)

Синтаксис:

[expr | q_1 , ... , q_k] , където expr е израз, а q_i може да бъде

- *генератор* от вида р <- **1Ехр**, където р е образец и **1Ехр** е израз от списъчен тип
- *mecm* (филтър), **bExp**, който е булев израз При това в q_i могат да участват променливите, използвани в q₁, q₂, ..., q_{i-1}.

```
Пример 1
Да предположим, че стойността на ех е [2,4,7]. Тогава записът
[2*n | n <- ex] означава списъка [4,8,14].

Пример 2
[isEven n | n <- ex] => [True,True,False]

Пример 3
[2*n | n <- ex, isEven n, n>3] => [8]
```

```
Пример 4
addPairs :: [(Int,Int)] -> [Int]
addPairs pairList = [m+n | (m,n) <- pairList]
addPairs [(2,3),(2,1),(7,8)] => [5,3,15]
```

```
Пример 5 addOrdPairs :: [(Int,Int)] \rightarrow [Int] addOrdPairs pairLst = [m+n \mid (m,n) < - pairLst, m < n] addOrdPairs [(2,3),(2,1),(7,8)] \Rightarrow [5,15]
```

Пример 6

Следващата функция намира всички цифри в даден низ:

```
digits :: String -> String
digits st = [ch | ch <- st, isDigit ch]</pre>
```

Тук isDigit е функция, дефинирана в Prelude.hs (isDigit :: Char -> Bool), която връща стойност True за тези знакове, които са цифри ('0', '1', ..., '9').

Пример 7

Едно определение на обхвата на списък може да бъде част от дефиницията на функция, например

```
allEven xs = (xs == [x \mid x <- xs, isEven x])
allOdd xs = ([] == [x \mid x <- xs, isEven x])
```

Символни низове (типът String)

Символните низове са списъци от знакове (characters), т.е. типът String е специализация на списъците: type String = [Char]

Полиморфни и генерични функции в Haskell

Много от вградените функции в Haskell са полиморфни или генерични, т.е. действат върху аргументи от различни типове. Полиморфни (неформално: с една и съща реализация за всички типове на аргументите си) са например голяма част от функциите за работа със списъци.

Пример

Функцията length връща като резултат дължината (броя на елементите) на даден списък, независимо от типа на неговите елементи.

Следователно може да се запише:

length :: [Bool] -> Int

length :: [Int] -> Int

length :: [[Char]] -> Int

и т.н.

Обобщеният запис, който капсулира (encapsulates) горните, е length :: [a] -> Int

Тук а е *променлива на тип* (типова променлива, type variable), т.е. променлива, която означава произволен тип.

Типовете от вида на [Bool] -> Int са **екземпляри** на типа [а] -> Int.

Забележка. Променливата **а** в записа по-горе може да означава произволен тип, но всички нейни включвания в дадена дефиниция означават един и същ тип.

Някои функции за работа със списъци, реализирани в Prelude.hs:

•	a -> [a] -> [a]	Add a single element to the front of a list. 1:[2,3] => [1,2,3]
++	[a] -> [a] -> [a]	Join two lists together. "ab"++"cde" => "abcde"
!!	[a] -> Int -> a	<pre>xs!!n returns the nth element of xs, starting at the beginning and counting from 0. [14,7,3]!!1 => 7</pre>
concat	[[a]] -> [a]	Concatenate a list of lists into a single list. concat [[2,3],[],[4]] => [2,3,4]
length	[a] -> Int	The length of the list. length "word" => 4

head	[a] -> a	The first element of the list.
last	[a] -> a	head "word" => 'w' The last element of the list.
tail	[a] -> [a]	<pre>last "word" => 'd' All but the first element of the list.</pre>
init	[a] -> [a]	<pre>tail "word" => "ord" All but the last element of the list.</pre>
replicate	Int -> a -> [a]	<pre>init "word" => "wor" Make a list of n copies of the item.</pre>
take	Int -> [a] -> [a]	replicate 3 'c' => "ccc" Take n elements from the front of a list. take 3 "Peccary" => "Pec"

drop	Int -> [a] -> [a]	Drop n elements from the front of a list. drop 3 "Peccary" => "cary"
splitAt	Int->[a]->([a],[a])	<pre>Split a list at a given position. splitAt 3 "Peccary" => ("Pec","cary")</pre>
reverse	[a] -> [a]	Reverse the order of the elements. reverse [1,2,3] => [3,2,1]
zip	[a]->[b]->[(a,b)]	<pre>Take a pair of lists into a list of pairs. zip [1,2] [3,4,5] => [(1,3),(2,4)]</pre>

unzip	[(a,b)] -> ([a],[b])	<pre>Take a list of pairs into a pair of lists. unzip [(1,5),(2,6)] => ([1,2],[5,6])</pre>
and	[Bool] -> Bool	The conjunction of a list of Booleans.
		<pre>and [True,False] => False</pre>
or	[Bool] -> Bool	The disjunction of a list of Booleans.
		or [True, False] => True
sum	<pre>[Int] -> Int</pre>	The sum of a numeric
	[Float] -> Float	list.
		sum [2,3,4] => 9
product	<pre>[Int] -> Int</pre>	The product of a numeric
	[Float] -> Float	list.
		product [0.1,0.4 1]
		=> 0.028

Локални дефиниции

Пример 1

Функция, която връща като резултат сумата от квадратите на две числа.

Пример 2

Най-напред ще дефинираме функцията addPairwise, която събира съответните елементи на два списъка от числа, като за целта изчерпва елементите на по-късия списък и игнорира останалите елементи на по-дългия.

Например: addPairwise [1,7] [8,4,2] = [9,11].

Сега ще дефинираме нова функция, addPairwise', която действа подобно на addPairwise, но включва в резултата и всички останали елементи на по-дългия списък.

Например: addPairwise' [1,7] [8,4,2,67] = [9,11,2,67].

```
addPairwise' :: [Int] -> [Int] -> [Int]
addPairwise' intList1 intList2
  = front ++ rear
    where
    minLength = min (length intList1)
                    (length intList2)
    front
              = addPairwise (take minLength
                                  intList1)
                             (take minLength
                                  intList2)
              = drop minLength intList1 ++
    rear
                drop minLength intList2
```

Ще обърнем специално внимание, че в тази дефиниция стойността на minLength се пресмята само един път, а се използва четири пъти.

Следва още едно решение на последната задача, в което обръщенията към take и drop са заменени с подходящи обръщения към splitAt.

Общ вид на дефиниция на функция с използване на условия (условно равенство) с клауза where:

```
f p_1 p_2 ... p_k

| g1 = e_1

| otherwise = e_m

where

v_1 a_1 ... a_n = r_1

v_2 = r_2

....
```

Клаузата where тук е присъединена към цялото условно равенство, т.е. към всички негови клаузи.

От горния запис се вижда, че локалните дефиниции могат да включват както дефиниции на променливи, така и дефиниции на функции (такава е например дефиницията на функцията v_1). Възможно е в клаузата where да бъдат включени и декларации на типовете на локалните обекти (променливи и функции).

let изрази

Възможно е да се дефинират локални променливи с област на действие, която съвпада с даден израз.

Например изразът let x = 3+2 in $x^2 + 2*x - 4$ има стойност 31.

Ако в един ред са включени повече от една дефиниции, те трябва да бъдат разделени с точка и запетая, например let $\mathbf{x} = 3+2$; $\mathbf{y} = 5-1$ in $\mathbf{x}^2 + 2\mathbf{x} - \mathbf{y}$

Област на действие на дефинициите

Един скрипт на Haskell включва поредица от дефиниции. Областта на действие на дадена дефиниция съвпада с частта от програмата, в която може да се използва тази дефиниция. Всички дефиниции на най-високо ниво в Haskell имат за своя област на действие целия скрипт, в който са включени. С други думи, дефинираните на най-високо ниво имена могат да бъдат използвани във всички дефиниции, включени в скрипта. В частност те могат да бъдат използвани в дефиниции, които се намират преди техните собствени в съответния скрипт.

Локалните дефиниции, включени в дадена клауза where, имат за област на действие равенството (условното равенство), част от което е клаузата where.

В случай, че даден скрипт съдържа повече от една дефиниция за дадено име, във всяка точка на скрипта е валидна (видима) "най-локалната" от тези дефиниции.